

ת"פ 24732/04/20 - מדינת ישראל נגד רסמיה אבו זיד

בית משפט השלום בתל אביב -יפו

ת"פ 24732-04-20 מדינת ישראל נ' אלעביד ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופט עלאא מסארווה מאשימה:	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד איציק אמיר
נגד הנאשם:		רסמיה אבו זיד ע"י ב"כ עוה"ד רותם סרי

גזר דין

כללי

הנאשמת 3 הודתה בכתב אישום מתוקן (ללא הסכמות עונשיות), ואף צירפה עוד 3 תיקים לאחר שהודתה בכולם. לאחר הצירוף, שירות המבחן נדרש להתייחס לתיקי הצירוף, ת"פ 38337-01-23 וכן ת"פ 15871-11-21 בבית משפט השלום ברמלה, ות"פ 36057-04-19 מבית משפט השלום בראשון לציון.

אפרט להלן את העבירות לפי התיקים השונים:

1. בתיק המוביל (ת"פ 24732-04-20), לפי כתב אישום מתוקן בו הודתה הנאשמת 3, הורשעה בעבירות: **גניבה בצוותא** (ריבוי עבירות), **הונאה בכרטיס חיוב בצוותא** (ריבוי עבירות) ו**החזקת נכס חשוד כגנוב** (בשתי הזדמנויות).
2. תיק מצורף (1) ת"פ 15871-11-21 (לפי כתב אישום מתוקן - 6 אישומים) בעבירות: **גניבה בצוותא** (6 עבירות), **קשירת קשר לפשע** (6 עבירות), **נטילת רכיב חיוני באמצעי תשלום בצוותא** (6 עבירות) ו**שימוש ברכיב חיוני בצוותא** (12 עבירות).
3. תיק מצורף (2) ת"פ 38337-01-23 (לפי כתב אישום מתוקן - 3 אישומים) בעבירות: **הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, הפרת הוראה חוקית** (3 עבירות), **גניבה בצוותא** (2 עבירות), **קשירת קשר לפשע** (2 עבירות), **נטילת רכיב חיוני באמצעי תשלום בצוותא** (2 עבירות) ו**שימוש ברכיב חיוני - בנסיבות מחמירות בצוותא** (2 עבירות).

4. תיק מצורף (3) ת"פ 36057-04-19 (לפי כתב אישום מתוקן - 4 אישומים) בעבירות: **גניבה בצוותא** (4 עבירות), **הונאה בכרטיס חיוב בצוותא** (3 עבירות), **ניסיון הונאה בכרטיס חיוב בצוותא** (3 עבירות) ו**קשירת קשר לעוון** (3 עבירות).

הסכמות הצדדים

בתיק המוביל, הצדדים הגיעו להסכמה שהנאשמת תודה בכתב האישום המתוקן ותישלח לשירות המבחן. עמדת המאשימה למאסר. כמו כן, בהמשך ביקשה הנאשמת לצרף תיקים נוספים שייבחנו על ידי שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן מיום 17.10.23, עולה שהנאשמת מוכרת לשירות המבחן מהליך המעצר עוד משנת 2020. במהלך השנים הייתה בקשר עם שירותי הרווחה לגבי טיפול בחינוך ילידה וקבלת מזון. בעת הנוכחית, הנאשמת הודתה בעבירות, אך התקשתה ליטול אחריות מלאה (בטענה שהעבירות בוצעו על רקע מצוקה כלכלית קשה). לפי התסקיר, הנאשמת התייחסה לנפגעי העבירה בצורה מטשטשת והשליכה התנהגותה על גורמים חיצוניים. עם זאת, נמסר שהנאשמת מעוניינת להשתלב בטיפול בכלא.

לפי דיווח מאת עובדת סוציאלית בכלא (נווה תרצה), הנאשמת משולבת בטיפול, מתמידה בו, ומשתפת פעולה ותפקודה תקין.

שירות המבחן התרשם שקיים סיכון גבוה להישנות ביצוע עבירות. שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית ושפיטה מוקדמת כדי שהנאשמת תוכל לקבל לחזקתה את בתה הפעוטה בכלא. כמו כן, הומלץ על שילובה בטיפול בין כותלי הכלא.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם:

האישומים השונים בהם הודתה הנאשם מצביעים על תמונה כללית של נאשמת, אשר, יחד עם אחרים, פעלה לאורך מספר שנים בפעילות עבריינית נקלית של איתור קורבנות קשישים, גניבת תיקיהם, שלילת רכושם, ושימוש בכרטיסי אשראי שהחזיקו. העיון באישומים, שרב בהם הדומה על המפריד, מלמד על דפוס פעולה חוזר, שיטתיות, תחכום, תכנון ואף על "מקצועיות". העבירות הרבות בוצעו במקומות שונים ברחבי הארץ, עם שותפים ושותפים מתחלפים.

כפי שעולה מהרקע הכללי בכתב האישום השונים:

הנאשמת 3, יחד עם אחרים, עסקה "בכיוס וגניבת רכושם של המתלוננים הקשישים", רובם מעל לגיל 70, בכך שניצלו את תמימות המתלוננים ופעלו באופן הבא: הנאשמת והאחרים נהגו לגשת למתלוננים באמתלה כלשהי, הסיחו את תשומת ליבם ולעתים גם חסמו את דרכם ואז מי מהם ביצע את הגניבה. בנוסף לשלילת הרכוש, בחלק לא מבוטל מהמקרים עשו שימוש בכרטיסי החיוב שנטלו מהמתלוננים ומשכו מחשבונות הקורבנות עשרות אלפי שקלים.

לנוכח ריבוי העבירות, יש לראות בעיני רוחנו את הנאשמת קמה משנתה לעוד "יום עבודה", בו היא מסתובבת עם קושרי קשר, עד שהיא מזהה "טרף קל" שייבחר על ידם בקפידה. לאחר חשיבה, הכנה ותכנון, הם עטים על קורבנותיה התמימים, קשישים, שכל חטאם התמצה בהחלטה לצאת את ביתם אל המרחב הציבורי כדי להתהלך ברחוב או ליד רשתות שיווק וקניות. נקל לדמיין מה עובר בראשו של קשיש שנולד בשנות הארבעים של המאה הקודמת, כשהוא מוצא עצמו ברחוב, על לא עוול בכפו, משולל רכוש פרטי, משולל טלפון סלולרי, כרטיסי אשראי, כרטיסי קופת חולים, כרטיס ניצול שואה, כסף או מסמכים אישיים נוספים.

התובע המלומד הרחיב בטיעונו והדגיש שוב ושוב, בצדק רב לטעמי, את קבוצת הגיל של הקורבנות, כשיקול לחומרה משמעותי. ולא הדרת פני זקן, אלא ההיפך הגמור מכך: בחרת דווקא בו כיעד מועדף לפגיעה, ללא חמלה, בלב גס, במעשה מתוכנן, שיבוצע במקצועיות, בשיטתיות, ובמחזוריות על פני שנים.

גם לאחר שנעצרה הנאשמת ונשלחה למעצר באיזוק אלקטרוני היא הפרה את תנאי מעצרה בכך שהשילה מעליה את מגבלת האיזוק ויצאה פעמיים מביתה כדי לבצע מעשים דומים ובאותה שיטה. בכך גילתה הנאשמת תעוזה רבה והיצמדות עיקשת לאותו אורח חיים עברייני, בו פרנסתה באה על חשבון אותו קהל קשישים תמימים, בבחינת אני ואפסי עוד.

לנוכח מרכיבי החומרה, מאפייני נפגעי העבירות, הביצוע בצוותא, התכנון, השיטתיות, התעוזה, החזרתיות, אגב הפרת תנאים, **כל אלה מובילים למסקנה, לפיה נכון לקבוע מתחם עונש הולם לכל אירוע, מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר.**

אירוע אחד כולל או מתחמים שונים לאירועים שונים

התביעה מצאה לנכון לטעון למתחמי עונש לפי התיקים הפליליים השונים. מן העבר השני, הסנגור טען שיש לקבוע מתחם אחד כולל.

אני קרוב לגישה של התביעה. אמנם קיימים קווי דימיון רבים מאוד בין המקרים השונים, ואולם, מדובר בעבירות שהתבצעו במועדים שונים, בנסיבות שונות, חלקן תוך הפרת תנאים, סכומי הגזלה שונים, לגבי אחד מתיקי הצירוף קיימת הסכמה עונשית (סגורה), ולגבי חלק מהתיקים נקבעו קביעות באשר לחלקה של הנאשמת ביחס לשותפיה. כמו כן, בחלק מהתיקים יוחסו לנאשמת אישומים נוספים בעבירות של הפרעה לשוטר, החזקת נכס חשוד כגנוב ועוד. לכן, סברתי שנכון לקבע מתחמים שונים לפי התיקים השונים, ולאחר מכן לקבוע עונש כולל אחד, תוך הצטברות העונשים, לצד חפיפה מסוימת.

אעיר שאין משמעות קרדינלית להכרעה בשאלה האם לקבוע מתחם אחד כולל, או שמא מספר מתחמים, שכן במילא יש להתחשב בריבוי העבירות בשני המסלולים ולצבור את העונשים או לחפוף ביניהם לעת קביעת העונש, בשורה האחרונה של גזר הדין.

טרם כניסה לפרטי התיקים השונים, אומר מספר דברים כללים על מדיניות הענישה הנהוגת במקרים דומים.

פסיקה (לפי הפסיקה שהוגשה):

בת"פ (ת"א) 4214-03-15 **מדינת ישראל נגד רחל שלי מנשה** (2017), הנאשמת הורשעה בכתב אישום שייחס לה שמונה אישומים, כל אחד מהם מספר כיצד הציגה עצמה בפני קשיש או ישישה כעובדת הביטוח הלאומי, פרצה לביתם, וגנבה מהם כספים או רכוש אחר. הנאשמת הורשעה ב-7 עבירות של התפרצות למגורים כדי לבצע עבירה, 7 עבירות של התייצבות בכזב כעובד ציבור ועבירה של גניבה. בית המשפט קבע כי מדובר באירועים נפרדים ומתחם העונש ההולם לכל אירוע נע בין 14-30 חודשי מאסר. בית המשפט גזר על הנאשמת מאסר בן 65 חודשים. הערעור: בעפ"ג 6780-01-18 **מנשה נגד מדינת ישראל** (2018), בית המשפט המחוזי התערב בקביעת מתחמי הענישה וקבע כי המתחם הכולל נע בין 24 ל-50 חודשי מאסר. ולו היו מקבלים את קביעת בית משפט קמא כי מדובר באירועים נפרדים, אז על המתחם בגין כל אישום לנוע בין 6 ל-24 חודשי מאסר. כמו כן, בית המשפט המחוזי הפחית את עונשה של המערערת ל-3 שנות מאסר.

בת"פ 1232-09-13 (קריות) **מדינת ישראל נגד מנדיל** (2014), הנאשמים הורשעו בכתב אישום שייחס להם 16 אישומים, הכוללים עבירות של גניבה, ניסיון גניבה, הונאה בכרטיס חיוב, התפרצות למקום מגורים, וגניבת כרטיס חיוב. הנאשמים נהגו להגיע לבתיהם של קשישים ולהיכנס אליהם בתחבולות שונות (למשל התחזות לעובדים מטעם הביטוח הלאומי), ולגנוב רכוש מהדירה. בהמשך עשו הנאשמים שימוש בכרטיסי אשראי שגנבו מהדירות, והם נלכדו כאשר ניסו לשלם באמצעות אותם כרטיסים. בית המשפט קבע כי מדובר באירועים נפרדים והמתחם שם הועמד באשר לחלק מן העבירות בין 6 ל-12 חודשי מאסר ובאישומים אחרים - מאסר על תנאי עד 6 חודשים. על הנאשמת נגזרו 24 חודשי מאסר. ערעורה של הנאשמת נגד חומרת גזר הדין נדחה. מנגד, ערעורה של המדינה נגד קולת גזר הדין התקבל. הערעור: עפ"ג 34396-04-14 (מחוזי חי') **מנדיל נגד מדינת ישראל** (2014), הוחמר עונשה של המערערת אך ורק לעונש של 36 חודשי מאסר בפועל, כאשר יתר רכיבי הענישה נותרו בעינם.

בעפ"ג (מרכז-לוד) 12105-01-13 **מסיקה נגד מדינת ישראל** (2013), בית המשפט דחה את ערעור הנאשם על גזר הדין של בית משפט קמא (ת"פ 32880-11-19 **מדינת ישראל נגד מסיקה** (2012)). שם הנאשם הורשע בכתב אישום שייחס לו שמונה אישומים הכוללים בריבוי עבירות של גניבת כרטיס חיוב והונאה בכרטיס חיוב, קבלת דבר במרמה, ניסיון הונאה בכרטיס חיוב ועבירות של שיבוש מהלכי משפט והכשלת שוטר. הנאשם נהג לגנוב כרטיסי חיוב ולעשות בהם שימוש על מנת לקבל במרמה מכספי הקורבנות. בחלק החמור של המקרים, נהג הנאשם להמתין לעוברי אורח קשישים בסמוך למכשירי כספומט ולהציע את עזרתו במשיכת מזומנים. בית משפט קמא עמד על חומרת המעשים, על התחכום והמרמה של הקורבנות הקשישים, תוך ניצול האמון התמים שניתן בו ותוך שגרם למתלוננים לפגיעה ממשית, כלכלית ונפשית. על הנאשם נגזרו 20 חודשי מאסר בפועל.

פסיקה שהוגשה על ידי ההגנה

הסנגור הגיש לעיוני מגוון רב של פסיקה, שרובה איננה רלוונטית לענייננו שכן, קורבנות העבירה שם אינם קשישים. יחד עם זאת, מצאתי להפנות למספר גזרי דין עם נסיבות מחמירות:

ת"פ 41726-11-18 **מדינת ישראל נגד משה אבוטבול** (2020), הנאשם הורשע בכתב אישום מתוקן שייחס לו שבעה אישומים, הכוללים ריבוי עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. במשך שנים רבות הנאשם ביצע מעשי מרמה תוך שהוא מציג עצמו בכזב, לעיתים כקצין משטרה, שוטר או אדם המקורב לגורמים שונים, ואשר ביכולתו לטפל ולסייע לקורבנות. סך המרמה (חמור מענייננו) מתקרב לסכום של 350,000 ₪. בית המשפט קבע כי מתחם העונש לעל אירוע נע בין 6-18 חודשי מאסר ומתחם העונש הכולל נע בין 30 חודשים ועד 6 שנות מאסר. על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביר רלוונטי ומאסר על תנאי חב הפעלה, נגזר עונש של 36 חודשי מאסר. ערעור שהוגש נדחה.

רע"פ 5328/20 **שמעון ממן נגד מדינת ישראל** (2020), המדובר בנאשם שהורשע ב-20 אירועים של עבירות הונאה בנסיבות מחמירות, קבל דבר במרמה ועבירות התחזות כאדם אחר במטרה להונות. שיטת הנאשם הייתה שהוא התחזה לאישה באתרי היכרויות, פנה לגברים, יצר עמם קשר ובמרמה השיג מקורבנותיו סך של מעל 70,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והתערב בקביעת המתחם בעונש המאסר, וקבע כי המתחם נע בין 18-36 חודשי מאסר ודן את הנאשם ל-24 חודשי מאסר (חלף 12 חודשים). ערעור שהוגש לבית המשפט העליון, נדחה.

קביעת מתחם העונש ההולם בכל אחד מהתיקים:

התיק המצורף (1)

תיק זה, הוא החמור יותר מבין תיקי הצירוף, חובק שישה אישומים של גניבת כרטיסי אשראי, טלפונים משש קשישות, ומשיכת כספים מכרטיסי האשראי בסכום כולל העולה על 60,000 ₪.

אין צורך להרחיב בעניין **הערכים המוגנים** בבסיס העבירות בהן הורשעה הנאשם, החל משמירה על רכוש הזולת, תחושת הביטחון האישי של האזרחים וההגנה עליהם מפני פגיעה ברכושם ובפרטיותם. פגיעתה של הנאשמת בערכים המוגנים היא פגיעה משמעותית, וניכר שהייתה גורם דומיננטי ומרכזי בעבירות. למסקנה דומה, הגיעה כבוד השופטת א' אורן אשר נדרשה לגזור דינו של שותפה של הנאשמת בתיק זה (ת"פ 15871-11-21). בית המשפט קבע שם, לזכותו של הנאשם האחר, כי הנאשמת כאן הייתה הרוח החיה וכי הנאשם האחר נגרר לביצוע המעשים, בהשפעתה הרעה של הנאשמת המבוגרת ממנו. לאחר כל אלה נקבע מתחם עונש בענייניו של הנאשם שם (14-28 חודשי מאסר), ממנה סטה בית המשפט קמעה בסופו של דבר. לשיטתי, מתחם העונש בעניינה של הנאשמת לא יכול להיות נמוך יותר ממתחם העונש שנקבע בענייננו של הנאשם האחר.

בעניינה של תהאני אל עפיפי (עפ"ג (מחוזי מרכז) 29539-07-21 **אל עפיפי נגד מדינת ישראל** (2022)), נאשמת-שותפה באחד התיקים האחרים שצירפה הנאשמת, נקבע מתחם עונש שנע בין 30-50 חודשי מאסר אך זאת ביחס לכך ש:

"סך הכל במסגרת אישומים אלו פגעו המערערת וחברותיה ב-12 קשישים. מחשבונותיהם של 9 קורבנות משכה המערערת, בין אם בעצמה ובין אם על ידי האחרות, סך כולל של 123,435 ₪, החל מחודש מרץ 2020 ועד לחודש

יולי 2020, וניסתה מספר רב של פעמים למשוך סכומי כסף נוספים שסכומם המצטבר אינו ידוע. בנוסף המערערת והאחרות גנבו מ-8 מתוך 12 הקשישים כסף מזומן בסך כולל של ₪ 3,710 ו-100\$, עשרה מכשירי טלפון ניידים, טבעת זהב, מסמכים אישיים וחפצים נוספים. עניינו של האישום הנוסף הוא בחיפוש שנערך בדירה בעיר רמלה באוגוסט 2020, אז נתפס בחזקת המערערת רכוש שיש חשד סביר שהוא גנוב - תשעה פרטי לבוש עם תוויות מחיר, כפכפים, שני בשמים ומארז מטהר אוויר". יצוין כי המעשים שיוחסו לאל עפ"י בוצעו תוך הפרת תנאי שחרור שנקבעו בעניינה.

ניתן להשליך מגזרי הדין שהוטלו על שותפיה של הנאשמת על ענייננו.

בין עונשו של שותפה של הנאשמת בתיק זה, לבין עונשה של אל עפ"י, אני קובע כי מתחם העונש בעניינה של הנאשמת בגין תיק הצירוף הזה נע בין 15-30 חודשי מאסר.

התיק המצורף (2)

תיק זה מתייחס לשני אירועים מרכזיים של עבירות דומות שבוצעו אגב הפרת תנאי מעצר באיזוק אלקטרוני, מעשים שפגעו בשתי נפגעות עבירה, כאשר סכום המשיכה מכרטיסי האשראי עמד על סך כולל של ₪ 11,200. כמו כן, אישום נוסף ייחס לנאשמת עבירות של הפרעה לשוטר, הפרת הוראה חוקית והחזקת רכוש חשוד כגנוב.

לשיטתי, לנוכח החומרה בביצוע העבירות אגב הפרת תנאים, בעזות מצח ובתעוזה, ועל אף שמדובר במספר קטן של עבירות ובהיקף מצומצם יותר, **נכון לקבוע כי המתחם ביחס לתיק זה נע בין 8-15 חודשי מאסר.**

התיק המצורף (3)

ביחס לתיק זה, הצדדים הגיעו להסכמה עונשית לפי, בגין תיק זה בלבד, יש לצבור לעונש הכולל שייגזר על הנאשמת **3 חודשי מאסר**. בניגוד לעמדת ההגנה, לא מצאתי לגזור מהסכמה זו על הענישה באישומים האחרים שצורפו, שכן מדובר בהסדר טיעון (סגור) לעניין העונש, אשר התבסס, בין השאר, על "קשיים ראייתיים ממשיים" (עמ' 78, בת"פ 19-04-36057).

התיק המוביל

כתב האישום המתוקן בתיק מייחס לנאשמת 6 אישומים - 5 אירועים של גניבה בצוותא, הונאה וניסיון, כאשר מדובר, בחלק מהמקרים, בכספים שנמשכו בחשבונותיהם של הקורבנות, על סך כולל ₪ 14,000. במבט השוואה לענישה האחרת, לנוכח הסכומים וחומרתם היחסית של האישומים, **נכון לקבוע מתחם שנע בין 10-20 חודשי מאסר בגין תיק זה.**

מיקום העונש בתוך המתחם

לפי סכימת המתחמים השונים, לו הייתי ממקם את עונשה של הנאשמת בתחתית המתחמים השונים, היה נכון לגזור עליו

עונש בן 36 חודשים כעונש כולל בגין שלל האירועים.

אני מסכים עם התביעה **שאינ** הצדקה למיקום העונש בתחתית המתחמים. אני סבור שנכון למקם העונש בחלקו הגבוה של השליש התחתון. זאת לאור התסקיר **הלא חיובי**, יחסה של הנאשמת לעבירות כפי העולה מתסקיר שירות המבחן ומדבריה האחרונים לפניי, והעדר מאמצים מצדה לצמצם את נזקי העבירות על אף חלוף הזמן. כל זאת, מבלי שהתעלמתי מן העבר הפלילי הנקי וההודאה בתיקים השונים.

מנגד, במסגרת שיקול דעתו של בית המשפט בשאלה החפיפה וההצטברות, **נכון לגזור על הנאשמת עונש כולל בן שלוש שנות מאסר**, וזאת בהתחשב בנתונים הבאים, והכל בראי הוראות סעיף 40(ב) ו- (ג) לחוק העונשין:

מדובר במאסר ראשון בחייה של הנאשמת. הנאשמת היא אמא לשישה ילדים. הקטנה, תינוקת בת 9 חודשים שזקוקה לאמה יותר מכל, והגדול בן 8 שנים.

מדובר בעבירות דומות (מאוד) בעלות זיקה מסוימת, שמאפשרות, לעת קביעת העונש הכולל, לבצע "zoom-out", בדרך של הצבת עונשה של הנאשמת על **3 שנים תמימות**. אכן, ניתן היה לגזור עונש חמור יותר על הנאשמת, אך לשיטתי, **די** בעונש זה כדי להשיג את תכליות הענישה השונות.

אשר על כן, ולאחר שנתתי דעתי לתיקון 113 לחוק העונשין ולטיעוני הצדדים, החלטתי לגזור על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. **מאסר בפועל** למשך 3 שנים, בניכוי ימי מעצרה על פי רישומי שב"ס.
- ב. 6 חודשי **מאסר על תנאי** למשך שנתיים, שלא תעבור עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. 3 חודשי **מאסר על תנאי** למשך שנתיים, שלא תעבור עבירת רכוש מסוג עוון.
- ד. **קנס** בסך 5,000 ש"ח או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.6.24.
- ה. **התחייבות כספית** על סך 7,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע עבירה בה הורשעה. ניתנה בעל-פה במעמד הדיון כנדרש בתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה).
- ו. **פיצוי** על סך 2,500 ₪ לכל מתלונן לפי רשימה שתגיש המאשימה בתוך 14 ימים. אשר יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 01.01.2024. המאשימה תמציא למזכירות בית המשפט את פרטי חשבון המתלונן בתוך 30 ימים מהיום.

ניתן יהיה לשלם את הקנס ופיצוי כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המזכירות וההגנה ישלחו העתק מפסק הדין לשירות המבחן.

ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

הכספים שהופקדו עבור הנאשמת בתיקי מ"י/מ"ת קשורים יועברו לצורך תשלום הקנס ו/או הפיצוי שנפסקו בגזר דין זה, וככל שתיוותר יתרה היא תושב לידי המפקיד, בכפוף לכל עיקול או למגבלה אחרת על פי דין.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ח חשוון תשפ"ד, 12 נובמבר 2023, במעמד הצדדים.